# Vojenské boty - Bulat Okudžava

```
       Emi        H7           Emi
1. Slyšíte vojenských bot dupání,
       E                   Ami
   i ptáci poblázněně létají,
                           Emi
   žena si rukou oči zaclání,
         H7                   Emi H7
   kam hledí, víte, rozumíte jí?
2. A slyšíte, jak venku buben hřmí,
   teď k loučení se nedostává slov,
   za eskadronou mlha už se tmí,
   vše minulé nám náhle zjasnělo.
3. Kde, vojáku, však vaše kuráž je,
   když vracíte se potom domů zpět,
   snad ženy nám ji kradou potají,
   jak ptáčka na prsou ji chovají.
4. Kde ale ženy jsou, snad nemáš strach,
   když chystáme se překročit svůj práh,
   možná, že naproti nám poběží,
   však dům je cítit dávno krádeží.
5. Minulost, samá lež, co zbylo z ní,
   jen budoucnost je naše naděje,
   v polích však tloustne hejno havraní,
   nám válka v patách stále ještě zní.
6. V ulicích znovu duní dupání,
   zas ptáci svoje křídla rozpjali,
   [: žena si rukou oči zaclání,
      na naše záda hledí do dáli. :]
```